

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașule, în cari li s'a trimis chiarul până acum.

Administrațiunea chiarului „Tribuna“.

Sibiu, 19 Martie st. v.

Primim din o parte foarte stimabilă un ciclu de articoli, care se ocupă cu cestiuni ce trebuie să intereseze de-o potrivă toate cercurile, române și neromâne. Deși „Tribuna“ s'a pronunțat la diferite ocazii asupra tuturor acestor cestiuni, totuși credem, că va fi bine a se cunoaște vederile ce se susțin și afară de redacțiunea foii noastre asupra acestor cestiuni. Publicăm deci neschimbați articoli ce urmează:

Până la Tisa.

I.

În Nrul 58 al acestui chiar s'a reprodus în traducere fidelă articolul chiarului „Koložsvár“ intitulat „România — până la Tisa“.

Din îndreptul acestui articol transpiră nedumerire oficioșilor dela „Koložsvár“. Îi și lăsam nedumeriți.

Este însă o cestiune de tact politic, ca să se clarifice mai înainte pozițiunea confrunților nostri de preste munți față cu *regatul Ungariei*, și a doua, ca să clarificăm pozițiunea noastră politică ca Români și ca cetățeni ai acestui regat.

România — până la Tisa nu este altceva, decât teritoriu numit și recunoscut de vechii și noi istoriografi „Daco-Romania“, adică teritoriul colonizat de neuitatul și marele imperator roman Nerva Traian. Ro-

mani, ce e drept, nu ni-am uitat prin toate greutățile timpurilor originea romană și numele de „Român“. Chiar de aceea nime pe această lume dintre cei ce cunosc trecutul istoric al acestor locuri nu va fi în stare a combate adevărul, de care veți bine, — cam târziu, — se ocupă redactorii dela „Koložsvár“.

Noi combatem *maliția și stângăcia*, cu care preste tot publicistii maghiari tractează *ceștiunea română* chiar în propriile lor diare. Nu e vorbă, causei române se ajută mult prin aceasta, încât adevăți Români, care prin una sau altă împregiurare au ajuns până la prăpastia renegării originii lor, cetind despre viitorul neamului lor, își vin în ori și așa pe nesciute încep a cultiva idea străplântată în sinul lor prin mijlocirea publicistilor maghiari. Noi am câștigat un suflet sau două, sau poate chiar dece. Cine însă a pierdut? Întrebăm, cine a pierdut?

Au pierdut chiar Maghiarii.

Încât însă din maliție sau din batjocură se tractează în foile maghiare cestiunea Daco-României, noi chiar și atunci câștigăm. Mulți oameni tineri, care aici în patrie nu au putința de a cunoaște din temelii trecutul neamului nostru, îl află cu cea mai mare ușurătate în presa maghiară. Ba această presă, cu o intențiune ostentativă, pune în ochii tinerimii viitorul României.

Cine poartă acum vina, dacă acești tineri se deșteaptă cu idei propagate de publicistii maghiari?

Noi am combătut acest mod de scriere foarte periculos pentru spiritul de ordine, care trebuie să domnească în acest stat, și am dat pururea compatrioților maghiari: Nu aprindeți focul, de care cu atâta dragoste se încălzește și se apropie poporul nostru. De-l veți aprinde, veți spune de pe acum, că nu mai purtăm vina față cu cele ce se pot întâmpla în viitor. Dacă aveți ceva pe inimă, pentru care se vă răsunăți contra neamului românesc, folosiți-vă de alte arme, deoarece arma, de care veți folosiți, vă este spre stricăciune și perire. Nu ne ascultați acum? este treaba altora, care vor fi consecunțele.

Dar' se nu ne mai ocupăm de ceea ce cu atâta ușurătate se ocupă compatrioții nostri Maghiari, ci încât chiarul „Koložsvár“ se ocupă de „România — până la Tisa“, noi se ne nismăm a clarifica poziția și atitudinea politică a fraților nostri din România față cu regatul Ungariei.

Cunoaștem întreagă „atacarea Doda“. La începutul procesului s'a scos la iveală prin dl procuror Parecz „Daco-Romania“, ear' la sfârșit, după ce însuși Maiestatea Sa Împăratul-Rege Francisc Iosif I, la propunerea ministerului unguresc, *agrafiară* pe

acest mare „Raco-Român“, și din incidentul unor adrese cu totul intensitive, nu află alt lucru mai cuminte, decât să secundeze, ba să propage enunțaiunile domnului procuror Parecz.

Intemeietorul „Daco-României“ era la început ilustrul general Traian Doda, astăzi însă idea a trecut și a prins rădăcini dincolo de Carpați.

„Dincolo de Carpați“, — ție „Koložsvár“, — „oamenii înțeleg cestiunea așa, că poporul românesc formează un corp organic dela Tisa până la Dunăre, de acolo până în jos la Dunăre și mai în jos până în Macedonia, și dacă cineva vatămă o parte a acestui corp, vatămă întregul corp“.

Când ar fi așa!? Cine ar fi mai mândri decât noi Români, de care am ști, că tremurăm două monarhii puternice din imediata apropiere a României, apoi Serbia, Bulgaria, Turcia până colo în jos la Grecia! Lumea ar trebui să ție: Orientul este în stăpânirea elementului românesc, respective egemonia o are la porțile Orientului regatul României.

Durere însă, că prelungă toată vitejia armatelor române pe câmpiile Bulgariei în războaiele dela Plevna, România nu este ceea ce își închipuiesc compatrioții maghiari.

Bărbații politici ai României cu tineri cu bătrâni au un singur dor și o singură ție: consolidarea internă a României. Ear' spre ajungerea acestui scop lucră cu multă stăruință toți adevărații patrioți români, fără ca să se ocupe cu visuri deșerte, ca de cele descrise cu atâta mândrie de publicistii dela „Koložsvár“.

Și foarte bine fac, când muncesc pe acest teren, care este unul dintre cele roditoare, dar' totodată și unul dintre acele, care așteaptă mai multă muncă, mai multă atențiune și îndoită priveghiere. Căci aceasta este calea, pe care trebuie să procedă statele pentru a atinge menirea lor. Ear' noi ne bucurăm, vădând că frații nostri din România, înțelegând spiritul timpului, nici nu rămân îndrețul altor state, ci ție de ție se arată mai încoronată de succese luptă și munca lor neobosită.

Ne mirăm, că nu încep a combate compatrioții nostri chiar și această muncă liniștită din internul României?

Dela oameni ca cei dela „Koložsvár“, care sînt în stare a vedea în o *inocență adreșă* o „Românie — până la Tisa“, nu te poți aștepta decât la culezări necugetate.

Cum? Agrațiarea generalului Doda, care a aflat aprobarea Tronului și a guvernului unguresc, este un act, de care se scârbesce cei dela „Koložsvár“. Sau doară opiniunea publică maghiară desaproabă această agrațiare? Ce însemnă atunci patriotismul și dinasticismul celor dela „Koložsvár“?

mele, a ție în ședința publică, în plenul casei deputaților din Budapesta, între altele cuvintele următoare:

„Acest monstru cu două capete“ de *culoare galbenă și neagră, care simbolizează învidia și dolul, la noi nu se poate încetățeni; în 1848 și 1849 noi l-am alungat astfel, încât aici n'are să mai rămână“.*

Mai mult decât atât nu se putea și nu se poate ție din partea unui adversar al patriei. Când însă un „representant“ al patriei își permite asemenea termeni și încă un „representant“ de aceia, care în tot momentul stigmatizează de agitatori și de trădători de patrie pe cetățenii, care în afaceri de nedreptăți iau recurs la articolul 44 de lege din anul 1868, — înceată ori-ce încercare de comentat.

N'avem dar' să comentăm cuvintele deputatului Bl. Orbán.

În cazul acesta este foarte curios și ceea ce s'a întâmplat, când curajosul deputat a avut îndrăzneala într'un corp legiuitor al unei părți din monarhia austro-ungară a vorbi precum a vorbit.

Aplaudări vii au urmat după frasa „patriotică“ în felul ei a domnului deputat în partea stângă a dietei. Domnii însă din aceea parte a casei deputaților unguresci au privilegiul de a-și interpreta în chipul acesta „patriotismul“ înaintea patriei și a lumii. De ei ar fi trebuit să se mire cineva, dacă se indignau de cuvintele ortacului lor. Ei, care sînt

*) Pagiura monarhiei austro-ungare.

Răspundă-ne subvenționați din fondul de dispozițiune? Sau doară actul de agrațiare este în legătură cu Daco-Romania? Noi nu am știut până acuma de aceasta, ci ceea ce șcim noi este, că cercurile normative din Budapesta, cât și din Viena s'au convins de *desinteresarea și devotamentul* în luptă, de care a fost condus generalul Doda și despre care vorbesce și adresa Românilor dela București.

„Vă urăm ani mulți, ca să Vă puteți bucura de roadele luptei ce susțineți cu atâta desinteresare și devotament, ca frații nostri de dincolo și noi aici să Vă avem și pe viitor ca model în iubirea de neam și de țeară“.

Aici se cuprinde „România — până la Tisa?“ Este însă în adreșă vorba despre „model de iubire de neam și țeară“, aceasta nu le place domnilor dela „Koložsvár!“

Efectele șovinismului maghiarisător.

Lui „Neue Freie Presse“ i-se telegrafează din Budapesta cu datul 28 Martie a. c.: „În comuna slovacă Nyusztya din comitatul Gümör a izbucnit o adevărată revoltă cu privilegiul alegerii de paroh al comunei bisericesci protestante. Comuna a voit în anul trecut să aleagă preot pe preotul Sigismund Krizsán, care însă în toate trei instanțele a fost exclus dela candidatură prin autoritățile bisericesci pentru *sentimentele sale panslavistice*. În urma acestora a fost trimis Ștefan Homola ca administrator în comună. Membrii comunei, cu deosebire cei femeiesci au stăruit pentru Krizsán, ear' când Homola avea să fie instalat, s'au găsit găurile cheilor din ușa bisericii astupate cu plumb, limbile clopotelor au dispărut fără urmă și pe case au fost arborate steaguri negre. Homola și-a vădut persoana amenințată și a trebuit să fie păzit, pentru a nu-și pierde viața. Aparând sînt acum câteva zile comisiunea bisericescă pentru a proceda la alegerea definitivă, s'a înscenat în biserică în decursul serviciului d-geesc un scandal enorm. Oamenii se suiră pe bănci, începură a injura și pretinseră alegerea lui Krizsán. A trebuit să se recuireze putere brachială, femeile au fost scoase din biserică, dar' cu toate aceste votarea nu s'a putut face, fiindcă larma mereu se înouă. Gendarmii au fost atacați, trei persoane au fost împuse cu baionetele. Comisiunea s'a convins, că votarea nu se poate face fără vărsare de sânge. S'a recuarat deci miliție dela Losoncz, după care au sosit în comună 462 de soldați cu 11 ofiieri. Consultările s'au continuat apoi sub asistența aceasta. Dar' când era să se facă alegerea de preot, s'au rugat membrii comunei să se amâne alegerea pe o lună de zile, până când nu va sosi rezoluțiunea la o suplică către Maiestatea Sa, trimisă în in-

teresul lui Krizsán. În fine s'a hotărât, ca alegerea să se amâne până la 2 Aprilie, pentru-ca comuna să nu supoarte prea mult sarcina încuierării militare. Se presupune, că o agitațiune intensivă panslavistă a produs această dispoziție agitată în comună“. Această scire o confirmă și câteva foi din Ungaria. Vom reveni.

O luptă purtată cu arme necinstite.

I.

Sîntem siguri, că ducem apă în mare, dacă venim să mai dovedim, nu șcim de-a cătea-oară, că oficiul din Cluj „Koložsvár“ da publicului din Cluj informațiuni false despre noi. Puteam admite până aci, că acești scriitori plățiți de guvern nu-și dau silință de a primi informațiuni exacte, iau lucrul ușor și scriu ce le vine în peană. Prea adese-ori ne-am convins însă, că lucruri dovedite de repeți-ori până la cele mai mici detalii se susțin de nou în sens contrar în coloanele acestui diar. În cele din urmă am trebuit să primim convingerea, că „Koložsvár“ da în mod sistematic și cu intențiune cetitorilor sei neadevăruri despre noi; el voește cu tot adinsul, ca publicul seu să nu afle adevărul.

Nu mai încape nici o îndoială, că un scriitor de gazete poate să fie un ignorant, dar' este inadmisibil, ca ignoranța sa să meargă așa de departe, încât să nu știe face deosebirea între adevăr și minciună.

După-ce dl Slavici a petrecut aici în Sibiu șese ani de zile, după-ce a luat parte activă și pe față la luptele noastre pentru neam și pentru țeară, după-ce a stat în Cluj chiar înaintea curții cu jurați, unde a spus în anul tuturor cursul vieții sale, „Koložsvár“ are îndrăzneala să spună astăzi (28 Martie a. c.) într'un articol intitulat „Gravitate în afară“ următoarele neadevăruri:

„Cu deosebire am accentuat, că acest lucru le este ușor oamenilor de felul lui Slavici, care au lucrat aici în calitate de spioni, care fără nici o muștrare sufletească s'a știut bate în piept, că el este patriot, dar' în aceeași vreme a știut rămâne funcționar în concediu al institutului Stul Sava din România“.

Fiecare cuvânt din acest pasagiu conține un neadevăr. Domnul Slavici n'a lucrat nici-odată ca „spion“, fiindcă ceea-ce a lucrat, a lucrat pe față. Dl Slavici a susținut cu toată sinceritatea programul politic al poporului seu, pentru care virtute a fost atacat de atâtea-

care se cuvenia să se manifesteze în urma acelor cuvinte, dar' n'a manifestat o

O țiecem aceasta numai pentru-că rămă-nem de tot în neclar față cu realitatea ca-valerească maghiară, care noi n'am vră să o tragem la nici o îndoială. N'am vră, Doamne ferește, de altă parte, ca gustul oamenilor să treacă de un fel de ilealitate.

În fine însă nu șcim nici cum am face, ca să ne ne pomenim în fața unui conflict între gust parlamentar și lealitate parlamentară-cetățenească-patriotică.

Căci ori-și-cum vom întoarce lucrul, ne vine curios să vedem într-o casă de deputați, unde sînt adunați atâția oameni aleși, sub cel mai frumos cuvânt că reprezintă țeară și în fața acestora se insulteze insigniile monarhiei. Insigniile aceste nu sînt jucării atrănoare de gustul nu știu cui. Ele strălucesc ca cel mai sublim decor pe steagurile sau flamurele armatei, pe acoperimintele capetelor celor cheimați în prima linie cu arma în mână a ne apăra patria, cu prețul sângelui, cu prețul vieții lor.

Noi însă departe de noi să luăm nici la vre-o recensiuine măcar cuvintele deputatului Blasiu Orbán, sau în lipsă de competență chiar să-l și judecăm.

Nouă ni-a bătut la ochi nemărginitul curagiu și felul, cu care acum după patruzeci și-unul de ani ne spune cum a alungat dep. Blasiu Orbán „monstrul cu două capete“, încât aici să nu mai rămână. Cu toate-că „monstrul“ de mai bine de patruzeci de ani ear' s'a încetățenit la noi, încât noi țienem, că n'are să ne mai părăsească.

FOITA „TRIBUNEI“

Căderea Sibiului în 1849.

Foarte bine a ție cine a ție, că oame-nii naționalităților nemaghiare din Ungaria, dacă își apără dreptul cu legile în mână, îndată sînt dați pe mână procurorilor, ca să-i acuse, că sînt „trădători“ de patrie. Când însă vre-un fiu sau mai mulți fii ai naționalității maghiare, în parlament și în presă, vorbesc și scriu în tonul cel mai necuviincios de armata comună și de colorile steagurilor acesteia, atunci procurorii nici nu se mișcă. Și la ce s'ar și mișca? S'ar indigna „națiunea“ și s'ar scârbi până în adâncul sufletului ei pătruns de cel mai „infalibil“ și „singur mântuitor“ „patriotism“.

Așa este. „Patrioții“ bine credincioși, care nu cred decât în „națiune“ și în „profetul“ ei Kossuth, trebuie cruțați să nu se supere, să se ne indigneze și înainte de toate să nu fie scârbiți. Toate aceste sînt lucruri rezervate naționalităților nemaghiare, fiindcă ele și alcătuiesc în majoritatea lor armata comună și ele au obiceiul la toate ocașiunile să respecte și, la vreme de supremă necesitate, să apere cu punere de cap onoarea flămurei armatei comune.

Vor întreba însă cetitorii, cum se întâmplă, că ne vin în minte idei ca cele de până aci și ce au de a face ideile aceste tot-mai cu „căderea Sibiului în 1849“?

Noi nu credem, că vor fi mulți, care se întreabă așa.

De un șir de ani, decând compatrioții nostri maghiari au devenit „patrioți“ de prima calitate, cetitorii cam știu de interpelațiunile din dietă, de articoli furibunși în diare, de tumulte pe strade, care toate s'au derivat parte din cauza colorilor de pe flamura sau steagul armatei comune, parte din cauza armatei comune.

„Das Bessere kommt immer nach“, ție Neamțul, și Neamțul le cam nimeresce, le nimeresce ca și Români, când e vorba de a nimeri ceva cum trebuie.

Ori-câte s'au ție însă și s'au scris despre cele două obiecte, nici una n'a pus vîrf, ca cea din casa deputaților din Budapesta la 17/25 Februarie în anul Domnului 1890. Aceasta ni-se pare, că totuși este prea mult.

Dar' cu toate aceste, până acum vedem, că n'a aflat nimenea dintre „patrioți“ cu cale să reflecteze baremi la dînsa.

Fiindcă se tractează de ceva ce merită a se lua în considerațiune cu toată serioșitatea, întrerupem noi tăcerea, care vedem că s'a așezat asupra unui eveniment regretabil, și ca să arătăm, că de puțin temei a avut acela, care a atins într'un mod atât de nesocotit o coardă delicată din coardele cele multe ale patriei, o aducem în legătură cu „căderea Sibiului la 1849“.

În ziua de datul însemnat mai sus, un deputat, pare-se Șeuiu de origine, la toată întâmplarea Maghiar, Blasiu Orbán cu nu-

ori în coloanele lui „Kolosvár“, nu s'a ferit, precum l-au sfătuit mulți și precum ar fi putut face, de juriul din Cluj, a susținut acolo eară cu toată sinceritatea și cu bună credință năsuințele patriotice ale neamului său, a purtat în sfârșit toate consecvențele grele ale profesării sincere a credinței poporului său, petrecând trei sute șeszeci și cinci de zile amare în celula scundă a temniței din Vaș.

Sunt aceste calități, care ar marca figura unui „spion“? „Kolosvár“, susținând aceste, insultă publicul sau maghiar, pe care îl ține așa de naiv să creadă asemenea neadevăruri. Dl Slavici nici-când în decursul întregii sale activități mănoase nu s'a bătut în piept, că el este patriot, ci întreaga sa activitate este un șir neîntrerupt de acte adevărat patriotice. Noi Românii, care ținem astăzi la generalul cesaro-regesc Traian Doda, putem să ne deosebim în vederi despre conceptul „patriotism“ de poporul maghiar, care ține la revoluționarul Kossuth, dar' trebuie să admitem și unii și alții, că Slavici a săvârșit acte patriotice în înțeles românesc.

Că dl Slavici ar fi fost în vremea activității sale de aci „un funcționar în concediu al institutului Sfânt Sava din România“ este o simplă minciună. Minciună pentru aceea, fiindcă „Kolosvár“ o știe tot așa de bine ca și noi, că dl Slavici n'a fost nici-când funcționar, cu atât mai puțin la „Sfânt Sava“ (?), și prin urmare nu putea fi nici concediat.

„Kolosvár“ continuă:

Acel Slavici, care într'un feuilleton scris despre Babeș cu iscălitura proprie a enunțat, că „România chiamă la sine pe toți Românii locuitori pe teritoriul statului ungar și că Românul trebuie să meargă, pentru-că pentru Român soarele răsare la București! Aceasta noi nu o vom concede nici-odată nici lui Slavici, nici celor-cu pușcă din „Tribuna“, pentru-că ei provoacă pe Român la infidelitate, sumuță la fapte contrare patriei pe cetățenii statului ungar și preste tot nu recunosc patriotismul și iubirea de patrie ca virtute“.

Faptul este, că dl Slavici n'a susținut nici cu, nici fără iscălitura sa proprie, că România chiamă la sine pe toți Românii și că „soarele răsare la București“. În cei șase ani trecuți „Tribuna“ a publicat nenumărați articoli eșiți din penă excelentă a dlui Slavici, dar' nici unul singur din toți acestia nu este condus de asemeni idei. Dl Slavici este mai presus de toate un om de bună credință. Nimeni nu va găsi nici în scrierile sale, dar' nici în faptele sale motive de a-l bănuși măcar, că ține mai mult la România decât la patria sa. Din contră sunt mulți între noi, care imputau dlui Slavici modul atât de pronunțat, cu care stăruia prelungea manifestarea patriotismului adevărat. Nu se poate, ca și cei dela „Kolosvár“ să nu fie primit în decursul acelor șase ani acest sentiment. Dar' precum se vede, lor nu le vine la socoteală să spună aceasta cetitorilor sei,

După-ce ni-s'a aședat surprinderea produsă de cuvintele unui deputat în parlament, am rămas totuși cu curiozitatea, că oare cum se va fi întâmplat și cu „alungarea“ aplaudată acum după mai o jumătate de secol a „monstrului cu două capete“?

Întrebând în dreapta, întrebând și în stânga pe la oamenii, care mai trăiesc și au fost martori ai timpurilor aceloră, decând deputatului Blasiu Orbán i-a rămas încă vitejia așa zicând în oase, am aflat, că n'a fost tocmai precum ar pute crede cineva numai după cuvintele dep. Blasiu Orbán.

Din contră rezultă, că dînsul, mai mult răpit de ura „monstrului cu două capete“, a fost atât de viteaz, încât a rostit cuvinte, care în stare trează un om cum se cade nu le rostia, cu atât mai puțin s'ar fi putut afla cineva ca să le aplaude.

Au trecut însă patruzeci și-unul de ani dela timpul, din care deputatul Blasiu Orbán și-au luat motivul pentru expectațiunea sa vitează. Deci, presupunând, că vor fi mulți, care nu știu cum a „alungat“ Blasiu Orbán „monstrul“, am cugetat că va fi bine ca cele-le-am aflat noi dela unii sau alții să le împărtășim și noi mai departe pe calea publicității. Însă fiindcă nu ne permit puterile a face o istorie întreagă a evenimentelor dela 1848 și 1849, ne mărginim la căderea Sibiului, care în Ardeal după vederile rebelilor de atunci a și fost peatra din capul unghiului a mișcărilor revoluționare maghiare.

(Va urma.)

findcă cum ar mai pute ei susține suspiciunea de infidelitate și fantomul „Daco-României“ creat de ei.

Apoi noi „cei-ce pușcăm din „Tribuna““ mînam pe frații nostri în România? Chiar noi să ne slăbim rîndurile? Noi, care am avé un interes vedit, ca să fim cât de mulți în lupta grea ce ni-se impune aici? Multă naivitate presupune „Kolosvár“ la cetitorii sei. Dar' și cei mai naivi trebuie să fi venit acum la convingerea, că acest merit, de a sumuța pe Români ca să treacă granițele și să caute răsaritul soarelui la București, compete fără îndoeală lui Coloman Tisza și nu dlui Slavici, care este și el unul din cei împinși spre soarele din București.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiul, 19 Martie st. v.

Afaceri interne.

Cu privire la convocarea delegațiilor „Bud. Korr.“ împărțesce: Ministeriile comune, în înțelegere cu guvernele din amândouă părțile, au de gând să convoace delegațiile la Pesta pe la finele lunii viitoare. Spre a face aceasta cu puțință, actuala sesiune a treia a dietei ungurești se va încheia încă în decursul lunii Maiu și apoi se va deschide imediat a patra sesiune, în care se vor alege membrii delegațiilor. Dacă dieta ungurească ar și avé să mai rezolve unele lucrări, asta nu ar forma nici o pedecă, deoarece-timp de vre-o câteva zile pot să-și țină consultările deodată și dieta și delegațiile. În cele trei ministere comune au progresat deja mult lucrările privitoare la compunerea preliminarilor comune pe anul viitor, dar' încă nu sunt terminate; prin urmare împărțeserile privitoare la preliminarele extraordinarului sînt încă prea timpurii. Stabilirea definitivă a preliminarului pe anul viitor va urma mai înainte în conferențele ministeriale comune, care se vor ține în luna viitoare. Deoarece pentru procurarea de pușci cu repetiție pe seama infanteriei și a trupe de vânători pe anul viitor nu se va mai cere nimic și rata ultimă pentru procurarea carabinei cu repetiție împreună cu muniție pe seama cavaleriei nu face mai mult de două milioane, e probabil, că extraordinarul armatei pro 1891, dacă va și cuprinde nouă pozițiuni, nu va întrece suma extraordinarului pe anul 1890.

Foaia oficială „Budap. Közlöny“ a publicat în numărul ei de Sămbătă autograful Preafînt, prin care secretarul de stat din ministerul de interne Anton Tibád, la propria sa cerere, se demisionază din acest post.

Relativ la faimele răspândite despre apropiata demisionare a ministrului de război comun Bauer și a comandantului de corp Schönfeld și la combinațiunile aduse în legătură cu acele, aduce „Budapester Tagblatt“ nisece amănunte, pe care le reasumăm în următoarele:

Diarul din cestiune ține înainte de toate, că scirile despre demisionarea ministrului Bauer nu sînt tocmai lipsite de oare-care probabilitate. E preste tot cunoscut, că generalul baron Bauer nu a primit bucuos portofoliul de război și de un an încoace circulează mereu faime despre demisionarea lui. Dacă se va retrage, apoi cauza nu trebuie căutată în starea lui sanitară, ci în împrejurarea, că ministerul de război are de gând să ceară un credit suplimentar de vre-o câteva milioane, precând delegațiile a la mână o declarațiune, că în viitor vor fi crutate cu cerințe extraordinare. Cu privire la succesorul lui, „Budapester Tgbllt.“ crede, că acela ar pute să fie mai curînd baronul Fejérváry, care e și în rang mai înaintat ca baronul Szveteny. Probabil ar pute fi repășirea comandantului de corp din Graz baronului Schönfeld, deoarece-el e bolnăvicios de mai mult timp încoace. Nu e însă probabilă scirea, că în locul lui se va duce contele Pejacevics, deoarece-postul comandantului din Budapesta e cel puțin tot atât de important, ca și cel din Graz. Și tot atât de puțin probabilă s'ar pără și scirea despre numirea principelui Lobkovitz de comandant de corp, pentru-că asta ar însemna preterarea unei duse de FML-nanți, care cu toții

sînt după rang înaintea lui Lobkovitz. Astfel schimbările avisate, în formă cel puțin, nu sînt tocmai probabile.

Provocarea de tulburări în Bosnia.

„Times“ primesce din Viena următoarea depeșă telegrafică: „O bandă sârbească, înarmată cu pușci, care de curînd au fost împărțite între milițieni, a trecut la 15 Martie granița bosniacă și a început să năvălească asupra satului Granje. După o luptă grea, în care au căzut mai mulți, gendarmeria austriacă a alungat pe năvălitori. Autoritățile austriace nu fac multă sfără din această afacere și sînt aplicate a se mulțumi cu declarațiunea guvernului sârbesc, că banda înarmată a fost compusă din tâlhari; în realitate însă ei au fost milițieni sârbesci și procederea lor a fost poate cea din tîeu încercare organizată a partidului de acțiune sârbesc, de a produce tulburări în Bosnia“.

Evenimentele din Germania.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ împărțesce, că din incidentul eșirii sale din funcțiune, principelui Bismarck i-s'au fost făcut atâtea manifestațiuni de aderență, încât îi este preste puțință de a răspunde la toate acele fără vre-un ajutor oficial. Bismarck se roagă, ca să i-se primească mulțumita pe această cale.

Sămbătă, principele de Bismarck a depus o cunună pe mormîntul împăratului Wilhelm I. și i-s'a luat adio dela toți prinții regali. Înaintea palatului din Wilhelmstrasse stătea o mulțime de oameni, care așteptau plecarea familiei lui Bismarck.

Bismarck a plătit tuturor servitorilor lui leafa pe anul întreg și li-a făcut pe deasupra daruri însemnate.

Diarul „Die Post“ nu admite ca Bismarck să fi refuzat titlul unui duce de Lauenburg.

Excercelarul a plecat din palatul sau Sămbătă la 5 oare după amiază în trăsura deschisă către gară. El avea uniformă de curasier. În prima trăsura ședea el, într'adua principesa și ceilalți. Miile de oameni au început a striga „Hurrah“ și strigările aceste s'au continuat până la gară. Ferestrele decătră strada erau îndesuite de privitori. Trăsurile numai încet puteau să înainteze. Pe peron stătea un escadron de curasieri de gardă pedestri cu musica militară. Toți ministrii, întreg corpul diplomatic, dignitarii de curte și de stat, precum și societatea curții erau de față. Îndesuirea publicului era imensă. Salele festiv decorate erau îndesuite de buchete. Principele și principesa i-s'au luat adio cordial dela toți cei de față. Trenul a plecat la 5 oare 40 minute.

„Kölnische Zeitung“ împărțesce, că audiența de adio a contelui Herbert Bismarck la împăratul a avut un caracter de tot cordial. Împăratul a ținut, că el de aceea a acordat contelui ordinul de casă Hohenzollern-ian, deoarece-el catena e simbolul împreunării și al întăririi. El crede, că puterile dovedite ale contelui se vor pute în curînd din nou întrebuița în serviciul imperiului.

Biroul telegrafic special din București, care se preține a sta în atingere cu ambasada rusească, aduce din Bruxelles scirea, că retragerea lui Bismarck ar sta în legătură cu conferența europeană plănuită de Germania cu aprobarea Rusiei și a Franciei.

„Le Nord“ din Bruxelles scrie în fruntea revistei sale politice dela 29 l. c. n. despre retragerea principelui de Bismarck: „După-ce se va fi potolit agitațiunea produsă prin acest eveniment, vor ieși la iveală următoarele lucruri: Wilhelm al II-lea e stăpîn preste politica internă și externă. Politica internă se va conduce și mai departe neschimbată, dar' nu cu aceleași mijloace. Și politica externă va rămâne aceeași în liniamentele ei principale, adică în ce privește menținerea păcii, dar' va fi simplificată. În înțeleapta lui precauțiune, Bismarck a ținut o mregă, care a cuprins o mulțime de lucruri de oameni. Cel puțin o parte a acestei mregi e acum ruptă. Europa va săi ușor să se impace cu politica personală a lui Wilhelm al II-lea“.

O scrisoare din Petersburg a aceluiasi diar spune, că repășirea lui Bismarck a făcut acolo la început o impresie adîncă și posomorită, deoare-

ce publicul rusesc privia în Bismarck cel mai bun scut al păcii europene. Aceste îngrijiri însă s'au împrăsciat în curînd, mulțumită calmității, cu care fiecare Rus privește în fața primejdiei, și fiindcă domnesce convingerea, că politica de pace a Germaniei nu va suferi schimbări esențiale, căci Wilhelm al II-lea va guvernă și mai departe în spiritul politicii cancelarului.

„Allgemeine Reichsrespondenz“ din Berlin primesce din Viena împărțesirea, că imediat după Paști Caprivi va merge la Viena și Roma pentru a visita pe Kálnoky și pe Crispi.

În legătură cu aceste mai amintim, că ambasadorul rusesc din Viena, principele de Lobanoff, a avut Vineri o conferență mai lungă cu contele Kálnoky.

Conjurațiuni și tulburări în Rusia.

Diarul vienez „Extrablatt“ primesce din Londra împărțesirea: După o depeșă telegrafică ce o primesce din Petersburg „Daily Telegraph“, acolo s'a descoperit o conjurațiune în contra vieții țarului. Conjuratorii sînt tot oficeri din armată. Mai mulți studenți dela universitatea din Charkov au fost arestați, fiind bănuși a sta în legătură cu comploturile nihiliste.

Din Petersburg se telegrafează cu data de 28 Martie n. Studenții universității de aici s'au adunat Mercurea trecută din nou în număr mai mare. Universitatea din Moscva a fost închisă. Drept motive a tumultelor de studenți din Moscva se indică maltratarea arestanților politici în Siberia. Din proclamațiunea ce s'a împărțit între studenții dela universitatea din Petersburg se poate concluda, că tulburările studenților sînt a se reduce la instigare a partidului revoluționar. Afară de Petersburg, Moscva și Charkov au izbucnit tulburări și în Casan.

Crisa ministerială în Sârbia.

Crisa ministerială, care s'a fost început deodată cu alegerea mai multor membri ai cabinetului Gruici în consiliul de stat, s'a rezolvat și regatul vecin are deja al doilea minister radical sub era regenței. Domni Gruici, Vuici și Tausanovic au rămas în funcțiune, precând Velimivoric, Miloslavievici, Gersici, Popovici și Gyurici au eșit din minister. În locul lor au intrat doi noi ministri: profesorul Iosimovic ca ministru de lucrări publice și avocatul Gjorgjevic ca ministru de justiție. O schimbare esențială prin aceasta nu s'a produs în minister. Deosebirea e numai, că cel din tîeu a consistat din opt, ear' acesta consistă din cinci ministri sub președenția lui Gruici.

Afacerea generalului Daban în Spania.

În ședința senatului dela 28 l. c. a mai avut loc o desbatere viuă cu privire la afacerea Daban. Deputatul Campos a declarat, că el va vota în contra guvernului. La aceasta a răspuns ministrul de justiție Puigcerver, că ministrul de război are dreptul de a pedepsi generalii, fie ei chiar și membri ai senatului. Senatul a hotărît cu 91 contra 35 voturi transpunerea afacerii unei comisiuni speciale. Comisiunea aleasă de senat consistă din șase membri guvernamentali și din un singur membru opozițional, domnul Martinez Campos.

Afacerea gimnasiului din Beiuș.

Protocolul

conferenței subsemnaților, ținută în Careii-mari la 27 Martie sub preșidul rev. domn archidiacon al părților sâtmarene.

Obiectul:

Cestiunea gimnasiului de Beiuș.

1. Rev. domn archidiacon, salutând pe membrii adunați, pune întrebarea, oare între împregiurările grele actuale este consult, ca clerul și poporul dieceesi oradane să iee parte activă în cestiunea deja cunoscută a gimnasiului de Beiuș, decisi:

a) după consultarea meritorie membrii prezenți în unanimitate s'au pronunțat pentru acțiune; și s'au aflat de bune următoarele expediențe: să se adune toate opt protopopiatele părților sâtmarene în conferență generală în ziua de 24 Aprilie st. n. în Sătmăr sau în Careii-mari, după-cum va delibera majoritatea protopopiatelor din cestiune;

b) rezultatul consultației de aci se va comunica cu protopopiatele singuratic, rugate fiind, ca fiecare protopopiat în ambutul sau să țină adunare districtuală, al cărei protocol în decurs de 15 zile dela primire să-l înainteze rev. domn archidiacon cu expresiunea apriată, oare votează locul conferenței generale în Careii ori Sătmăr? Resultatul voturilor pentru locul adunării numai decăt va fi notificat deloc oficiilor protopopescoi concernente.

Careii-mari, 27/III. 1890.

Subscriși:

Ciriac Barbul, vicar foran; Ioan I. Selagian, protopop; George Șuta, paroh; Gavril Lazar, ppop; Ignatie Pazuchanici, paroh; Vasile Lesian, paroh și prof. p. o. emerit; George Muresianu, cooperator și notarul conferenței.

CRONICĂ.

Sciri militare. Maiestatea Sa Monarhul a numit pe vicecolonelul dela regimentul 2. de husari, Vincentiu Ballacs comandant al regimentului 15. de husari, prelîngă rămânerea deocamdată în rangul de până acum. Sublocotenentul concediat cu competență de așteptare Antoniu Pavan din regimentul de inf. 50. se transpune în statul activ present prelîngă transferarea în regimentul de inf. 83., ear' locotenentul în rezervă Ioan Muica dela regimentul de artilerie 12. se concediază la cererea proprie din armată.

Numiri. Dr. Iosif Bergmann este numit preot de Curte în locul preotului de Curte F. Mázslagh, înaintat la gradul de canonic în Strigon. — Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în postul său pe învățătorul Dragomir Putnik dela școala comunală elementară din Panciova.

Împreunare de comune. Ministrul de interne reg. ung. a dispus, ca comunele mici de lîngă olaltă din cercul Muncaciului, Egresci, Dubrovița și Repede, să se împreune într'o comună sub numirea „Repede“.

La institutele militare de creștere sînt a se ocupa următoarele locuri pe anul școlar viitor: La școlile reale militare din Güns, Eisenstadt, Cașovia și St. Pölten, apoi la academia militară din Wiener-Neustadt, la academia tehnică militară din Viena și la academia de marină din Fiume laolaltă vor fi primiți circa 15 elevi din țările coroanei ungare. La academia de honveđi „Ludovica“ din Budapesta se vor primi în anul viitor 9 elevi bursieri ai statului, 15 elevi vor plăti taxa întreagă sau pe jumătate și 36 de elevi susținuți din fundațiuni private.

Extrasele matriculare. Ministerul de culte și instrucțiune publică a provocat prin un cecular pe toți purtătorii de matricule, ca la recercarea autorităților politice să extradece imediat extrasele matriculare cerute.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Francisc Jassurka în „Takács“; minorenul Francisc Lusztig în „Lukács“; Samoil Friedmann în „Fodor“; Leopold și Carol Frankhauser în „Faluđi“; Antoniu Cohn în „Kürti“; minorenul Ignatie Rosenberg în „Budai“; Samoil Leghánusz în „Dankó“; Armin Weisz în „Vajda“ și minorena Etelca Grünbaum în „Gyulai“.

Banca generală de asigurare mutuală „Transilvania“ și-a ținut ieri adunarea generală. Din raportul de gestiune aflăm, că rezultatul afacerilor pro 1889 a fost mai cu seamă în ramul focului deosebit favorabil. Valoarea asigurată s'a urcat în ramul asigurării în contra pericolului de foc cu 473.942 fl. la 16.859.902 fl. și venitul premiilor la 89.911 fl. 23 cr. În 234 casuri de incendiu, — cu 82 mai puțin ca în anul precedent, — s'au plătit 29.899 fl. 71 cr. pentru despăgubiri, cu 19.211 fl. brutto mai puțin ca în anul 1888. În urma economisării făcute la plățirea de daune, s'a urcat rezerva premiilor în mod considerabil și s'au făcut amortisări de pretensiuni dubioase. În ramul asigurării pe viecea au intrat 547 declarațiuni despre un capital de 448.914 fl. Starea asigurărilor la finalul anului a fost de 3890 polițe, despre un capital asigurat de 2.661.737 fl. Venitul premiilor face 90.269 fl. 78 cr., cu 3128 fl. 32 cr. mai mult ca în anul precedent. Pentru casuri de moarte s'au plătit 47.554 fl. 61 cr. ear' pentru asigurări de zestre și pe termine fixe 5500 fl. Compturile și bilanțul s'au luat spre sciință, dându-se direcțiuni absolute. Excedentul, care mai rezultă după plățirea intereselor după fondul de întemeiere cu 6696 fl. de 1018 fl. 79 cr. în sect. I. și 429 fl. 30 cr. în sect. II. s'a rezervat, dându-se din ele mai în tîeu fondurile de garanție cu 15%. Membrii direcțiunii, care e după ansiențate, și adică: domni Z. Boiu și M. Kabdebo se realeg, ear' în locul membrilor reșoși, domni F. M. Herberth și I. Maxim, se aleg domni Iosif Drotleff, director de poliție, și Dr. I. Crișan, profesor seminarial. În fine se sortează 9 obligațiuni ale fondului de întemeiere și a. Nr. 60, 323, 508, 537, 580, 622, 906, 1159 și 1216, care se vor replăti în prima August 1890.

Adunarea generală a învățătorilor din Ungaria este convocată pe 20 August la Budapesta. Programul cuprinde următoarele puncte: 1. Instrucțiunea limbii ma

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

== Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. ==

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

== Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. ==

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebreale,

placate, bilete de vizită,

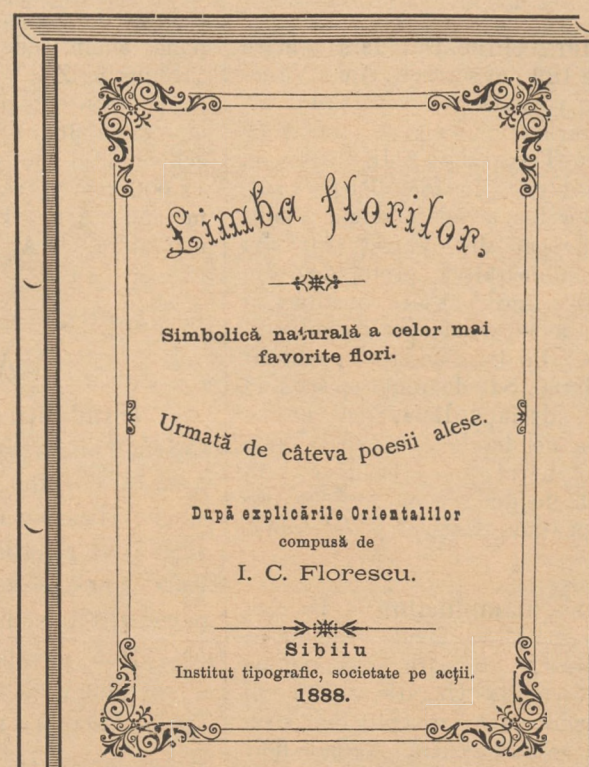
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

CADOU de SOUVENIR

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI”.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndrăgănitul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năseului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peșitor îndrăgănit.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vintură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roseni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

- O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA”

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr.; ¼ an 2 fl. 50 cr.; ½ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; ¼ an 3 fl. 50 cr.; ½ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

¼ an 10 franci; ½ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDACTIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cîsnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Strada Lipșani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Tipărituri:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
 - 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 „
 - 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 „
 - 4. Consemnări sumareice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 „
 - 5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 „
 - 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 „
 - 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 „
 - 8. Fila de înmanare 1 conț (à 25 coale) . . 44 „
 - 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) . 44 „
 - 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 „
 - 11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 „
 - 12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) . . 40 „
- Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române agricole”.
Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale Ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoiul. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povețe, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosese și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sînt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafrumosului ficioar de craiu și a preafrumosei fete măriștre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muiera lui.

== În versuri. ==
14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articlul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.